

Sue Bentleyová

Kouzelné koťátko

Dvojitá pohroma

FRAGMENT

Kouzelné koťátko

Dvojitá pohroma

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Sue Bentley

Kouzelné koťátko – Dvojitá pohroma – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

HLEDÁ SE!

Plamínek

Viděli jste tohoto kocourka?
Plamínek je kouzelný kocourek královské krve,
který se v jeho světě pohřešuje.
Jeho strýček Eben velmi doufá, že se rychle najde.
Plamínka může být těžké na první pohled poznat,
protože se často maskuje za huňaté kocourky
všemožných barev, ale poznáte ho podle velkých
smaragdových očí a fousků nabitých magií!
Předpokládá se, že se bude snažit najít
malého přítele, který by se o něj postaral.

Budeš to ty?

Pokud tohoto velmi zvláštního kocourka potkáš,
dej to prosím okamžitě na vědomí Ebenovi –
vládci Lvího trůnu.

Dětské knihy od Sue Bentleyové jsou často o zvířátkách a vílách. Sue žije v Northamptonu a miluje čtení, chození do kina a taky jen tak sedět a dívat se na žáby a mloky v rybníčku na její zahradě. Kdyby nebyla spisovatelkou, pravděpodobně by se věnovala skydivingu nebo by operovala mozky. Píše hlavně proto, že při tom může pít litry a litry čaje. V životě potkala i vlastnila mnoho koček a každá z nich jí do života přinesla zvláštní, osobitné kouzlo.

Sue Bentleyová

Kouzelné koťátko

Dvojitá pohroma

Ilustrovala Angela Swanová

FRAGMENT

*Poppy – mé nejsladší
mourovaté kamarádce*

Prolog

„Strýc Eben,“ zasykl mladý bílý lev a stačil uskočit za mohutné skalisko zrovna ve chvíli, kdy na něj dopadl temný stín obrovského lva. Objevil se záblesk zářivého bílého světla a sprška stříbrných třpytek. A tam, kde ještě před chvílí stál mladý bílý lev, se teď krčilo maličké oranžové koťátko.

Plamínkovo srdce divoce bušilo, strýc Eben prošel jen nepatrný kousek od jeho

úkrytu. Slyšel strýcův hněvivý řev a představoval si jeho nelítostné, ledově studené oči.

„Plamínek musí být dopaden a zabit!“ zahřměl Eben.

Najednou se nad skaliskem vynořila ohromná tlapa, velká skoro jako celé kočátko. Plamínek sklopil své malé uši a zakňoural, když ho ta obří tlapa shrábla a nadzvedla. Teď se to má stát. Zemře. Vůbec ale nebyl povalen na písek. Uvědomil si, že je místo toho zatažen ještě dál do bezpečí skal. Díval se na něj starý šedivý lev.

„Cyrusi! Děkuji,“ zamňoukal vděčně Plamínek.

Cyrus se uctivě poklonil. „Jsem rád, že vás zase vidím, princí Plamínku. Není tady pro vás bezpečno.“

Plamínek pozvedl bradu. „Musím získat zpátky lví trůn!“

Cyrusův laskavý horký dech rozcuchal Plamínkovu chundelatou srst. „Máte pravdu. Nejdříve ale musíte ještě více zesílit a zmoudřet. Váš strýc je mocný a krutý a má mnoho špehů. Ponechejte si své přestrojení a ukrývejte se daleko odtud.“

Plamínkovy velké smaragdové oči žhnuly hněvem. „Dobrá, ale jen do doby, než budu silnější. Ebenova nadvláda pak skončí!“

Cyrus se hrdě a láskyplně usmál. „Ten den snad přijde brzy. Teď ale běžte, princí Plamínku. Běžte...“

Plamínek cítil, jak se ho zmocňuje zvláštní síla. Jeho srst stříbrně jiskřila a vousy praskaly. Výstražně zamňoukal, když cítil, že padá. Padá...

Kapitola

PRVNÍ

„Mia už je tady. Jdu jí otevřít!“ zavolala Kim Taylorová nadšeně na svou maminku, která zrovna povlékala prostěradlo na postel pro hosty.

Kim utíkala dolů ke dveřím a schody brala po dvou. Od posledního setkání s její sestřenicí uplynul už rok.

Miini rodiče byli muzikanti. Žili střídavě ve svých domech ve Francii nebo v Itálii. Mia teď přijela na celý

týden jarních prázdnin, budou tak mít spoustu času si pořádně popovídat a zažít něco báječného. Kim už se nemohla dočkat, otevřela dveře a zářivě se usmívala na mladou dívku stojící před ní.

Mia byla vysoká blondýnka s krátce střiženým rozevlátým účesem. Na sobě měla draze vypadající oblečení, na nohou tenisky a v ruce se jí houpal třpytivě růžový batoh.

„Máš úžasné vlasy!“ řekla Kim a naklonila se k Mie, aby ji objala.
„Jsem tak ráda, že jsi tady. Skvěle si to užijeme!“

Mia se od Kim odtáhla a tvářila se mrzutě. „Jo, no, máma s tátou to taky říkali, ale já jim to teda moc nevěřím. Je jim jedno, jestli umřu nudou, ale hlavně když jim půjdu z cesty, aby si mohli